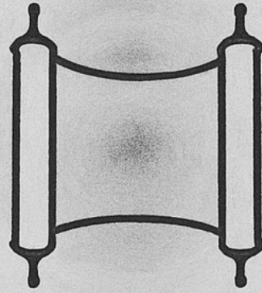

בס"ד

The Maharal Of Prauge

תפארת ישראל

Chapter 1

לע"נ

שָׂרָה מְרִים בֵּת אַבְרָהָם

Dedicated By:

משפחת ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

Introduction

This profound teaching from the Maharal of Prague explores why the Torah was uniquely given to the Jewish people and not to the other nations of the world. Through careful analysis of Chazal, midrashim, and philosophical truths, the Maharal unpacks the essential qualities required to receive and live by the Torah—qualities rooted in soul structure, spiritual readiness, and divine purpose. The discourse culminates in explaining the singular status of Israel as those called “Adam” (man), not merely in form but in essential spiritual character.

מעלות האדם הן התורה והמצוות בלבד

The virtues of man are only the Torah and the mitzvos.

The created beings which Hashem, blessed be He, created in His world—all of them act within the world in which they were created, and each one, according to its stature and importance, so is the greatness of its action.

הנבראים אשר ברא ה' יתברך בעולמו, כלם הם פועלים בעולם אשר נבראו בו, וכל אחד – לפי מעלתו וחיבותו גדל פעלתו.

Behold, the heavens and all the host of the heavens—all of them act; they move the firmament and act upon the lower realms as Hashem, blessed be He, created them and arranged them.

הנה השמים וכל צבא השמים, כלם פועלים; מסבבים הרקיע, ופועלים בתחתונים כמו שבראם השם יתברך וסדר אותם.

And so too, all the lower realms act: the earth is that which acts and brings forth its vegetation, and everything that emerges from the earth—it is the earth that acts.

וכן התחתונים כלם פועלים; הארץ היא שפועלת ומוציאה צמחה, וכל אשר הוא יוצא מן הארץ היא פועלת.

And so too the water acts—watering and causing the earth to grow.

וכן המים פועלים--מרזים ומצמיחים-האדמה.

And the wind also causes everything to grow, as is known.

והרוח גם-כן מגדל הכל, כמו שהוא ידוע.

And so too the fire, like the sun—it heats and causes everything to grow.

וכן האש, כמו החמה – מחמם ומגדל הכל.

And so too all living beings and all the species in the world—"He did not create it for chaos" (Yeshayahu 45:18); rather, it is said of them (Bereishis 1:28): "Be fruitful and multiply and fill the earth."

וכן כל בעלי חיים וכל המינים שבעולם, "לא לתהו בראם" (ושעיה מה, יח), רק נאמר עליהם "(בראשית א, כח): "פרו ורבו ומלאו את הארץ".

Until there is not one that is idle, and all act in the world in which they were created.

עד שאין אחד בטל, והכל פועלים בעולם אשר נבראו בו.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And every action is attributed to the one who acts; for the heat, which is the action of fire—it is attributed to it.

וְכָל פְּעֻלָּה הִיא מִתְיַחֶסֶת אֶל הַפּוֹעֵל; כִּי הַחֲמִימוֹת אֲשֶׁר הוּא פֹעֵלֶת הָאֵשׁ – מִתְיַחֶסֶם אֵלָיו.

And so too, the coolness is attributed to the water, which produces coolness.

וְכֵן הַקֶּרְיוֹת מִתְיַחֶסֶם אֶל הַמַּיִם אֲשֶׁר פּוֹעֵלִים הַקֶּרְיוֹת.

And so with all things—the action is attributed to the one who performs it.

וְכֵן בְּכָל הַדְּבָרִים מִתְיַחֶסֶת הַפְּעֻלָּה אֶל הַפּוֹעֵל.

And now, man—who is distinct from all other living beings due to the soul, for his soul is not an animalistic soul, but rather his soul is an intellectual soul—

וּמַעַתָּה הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא נִבְדָּל מִכָּל שְׂאֵר בְּעֲלֵי חַיִּים מִצַּד הַנְּפֹשׁ, שְׂאִין נִפְשׁוֹ בְּהֵמִית, רַק נִפְשׁוֹ נִפְשׁוֹ שְׂכָלִית,

unlike other living beings that make sounds, whose soul is only natural—must have actions that are associated with his intellectual divine soul, and he must have intellectual, divine actions.

לֹא כְמוֹ שְׂאֵר בְּעֲלֵי חַיִּים הַמְּבַעֲיִים, שְׂאִין נִפְשָׁם רַק טְבֻעִית, מְחִיב שְׂיִהְיֶה לוֹ פְּעֻלוֹת מִתְיַחֶסוֹת אֶל נִפְשׁוֹ הַשְּׂכָלִית הָאֱלֹקִית, וְיִהְיֶה לוֹ פְּעֻלוֹת שְׂכָלִיּוֹת אֱלֹהִיּוֹת.

For we already said that every action must be attributed to the actor.

שֶׁכָּבֵר אָמַרְנוּ כִּי כָּל פְּעֻלָּה צָרִיךְ שְׂתִהְיֶה מִתְיַחֶסֶת אֶל הַפּוֹעֵל.

And since man is found to share with other natural living beings many actions, this is certainly from the life-force soul that is within man, through which he shares with other animals that make sound.

וּמִפְּנֵי שֶׁתִּמְצָא הָאָדָם מְשַׁתַּתֵּף עִם שְׂאֵר בְּעֲלֵי חַיִּים הַטְּבֻעִיִּים בְּהַרְבֵּה פְּעֻלוֹת, וְדָבָר זֶה בְּוַדָּאִי מִצַּד הַנְּפֹשׁ הַחַיּוּנִי אֲשֶׁר בְּאָדָם, אֲשֶׁר בּוֹ מְשַׁתַּתֵּף עִם שְׂאֵר בְּעֲלֵי חַיִּים הַמְּבַעֲיִים.

But it is impossible that he should not also have actions that are attributed to his intellectual divine soul, for its power is not diminished.

אָבָל אִי אֲפֹשֶׁר שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ פְּעֻלוֹת גַּם־כֵּן מִתְיַחֶסֶים אֶל נִפְשׁוֹ הַשְּׂכָלִית הָאֱלֹקִית, כִּי לֹא יִגָּרַע כּוֹחַ.

For when man is a builder and carpenter, and does the work of baking and cooking, and similarly tailoring garments—certainly, even though these things require the intellectual soul—

כִּי מֵה שֶׁהָאָדָם הוּא בּוֹנֵי וְנֹגֵר, וְעוֹשֶׂה מְלָאכָת הָאִפְיָה וְהַבְּשׂוּל, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִתְקוֹן הַבְּגָדִים, שְׂוֹדֵאִי אַף כִּי דְבָרִים אֵלּוּ צָרִיכִים לוֹ נִפְשׁוֹ הַשְּׂכָלִית

who guarantees me that these things are from the perfection within him?

מִי הוּא עֹרֵב לִי שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה הוּא מֵעַד שְׁלֵמוֹת שְׂבוֹ

For it is fitting and necessary that he have divine actions that he acts in the world which his Creator created, in accordance with the stature of his divine soul.

וְהָרִי רְאוּי וּמְחִיב שְׂיִהְיֶה לוֹ פְּעֻלוֹת אֱלֹהִיּוֹת שֶׁיִּפְעַל בְּעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָאוֹ כְּפִי מַעֲלַת נִפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית

And perhaps all these things we mentioned are from a deficiency in man.

וְאוּלַּי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר זְכַרְנוּ הֵם מִצַּד חֲסָרוֹן שֶׁבְּאָדָם.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And at the end of Kiddushin (82b): “It was taught: Rabbi Shimon the son of Rabbi Elazar said: In my days I never saw a deer drying fruit, or a lion carrying loads, or a fox as a shopkeeper—and they sustain themselves without suffering. And they were not created except to serve me, and I was created to serve my Creator.

ובסוף קדושין (פב, ב): תניא רבי שמעון ברבי אלעזר אומר: מימי לא ראיתי צבי קניץ וארי סבל, ושוועל חנוני; והם מתפרנסים שלא בצער, והם לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני.

And if those who were not created except to serve me are sustained without suffering, then I, who was created to serve my Creator—how much more so!”

ומה אלו שלא נבראו אלא לשמשני, מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראתי לשמש את קוני, על אחת כמה וכמה;

But I have worsened my deeds and forfeited my livelihood, as it is said (Yirmeyahu 5:25): “Your iniquities have turned these away,” etc. Until here.

אלא שהרעותי את מעשי, וקפחתי את פרנסתי. שנאמר (ירמיה ה, כה): “עונותיכם הטו אלה” וגו', עד כאן.

Thus, they have explained that the actions and labors that man does for the sake of livelihood are not from the virtue of man, but they are due to his deficiency and lack.

הרי שבארו כי הפעולות והמלאכות שעושה האדם לצורך פרנסה, אינם מצד מעלת האדם, אצל הם לו מצד פחיתות וחסרון.

And when man was created, labor and fixing of garments and building of houses were not created with him—he was in Gan Eden without these things.

וכשנברא האדם לא נבראת עמו המלאכה ותקון בגדים ובגון הבתים, רק בגוועדו הנה בלא דברים אלו.

If so, these are not actions of man that stem from perfection.

ואם-כן אין אלו פעולות לאדם מצד השלמות.

And among living beings, these actions are not found, and they are sustained without these things.

ולא נמצא בבעלי חיים אלו הפעולות, והם מתפרנסים בלא דברים אלו.

If so, these actions are for man due to deficiency—that he sinned and forfeited his livelihood. And were it not for this, he would not need these things.

אם-כן פעולות אלו הם לאדם מצד חסרון, שתטא ונקפח פרנסתו. ולולי זה, לא הנה צריך לדברים אלו.

And this is regarding three things—for in man there are three things: the body, the soul, and the intellect. And with all three, man serves with them for the sake of his vitality.

ונה בער שלשה דברים, כי באדם שלשה דברים; הגוף, והנפש, והשכל. ובכל שלשתן משמש האדם בהם לצורך חיותו.

And he said that man's perfection is not in that he serves for the sake of livelihood—whether with his body, his soul, or his intellect.

ואמר כי אין שלמות האדם במה שהוא משמש לצורך פרנסתו – הן בגופו, הן בנפשו, הן בשכלו.

For the lion has a strong body, as is known regarding the lion, and yet he does not use the power of his body which he has for the sake of his livelihood.

ונה כי הארי יש לו גוף חזק, באשר נודע מענין הארי, והרי אין משמש בכח גופו שיש לו לצורך פרנסתו.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

Therefore, one should not consider what man does with his body to be perfection for him, for among living beings such a thing is not found that they should need it.

And corresponding to the soul-force, that movement is from the soul—on this he said that the deer, which has very swift movement, certainly has this power in great measure, yet he does not use this power for the sake of his livelihood.

Therefore he said: “And I have not seen a deer as a gatherer,” meaning one who prepares his provisions in the summer, and this requires the power of motion to bring the summer fruits into the house.

And corresponding to intellect he said: “I have not seen a fox as a shopkeeper,” for this fox has more wisdom than all animals of the field, and he does not use this power for his livelihood—to be a shopkeeper engaging in commerce.

And since we do not find among living beings that they use these powers for their livelihood, then what man performs with the power of his body, with the sweat of his brow, and by bearing heavy loads for the sake of livelihood—this is not from man's perfection.

For such a thing is not needed by animals who are less than man—and this thing became obligatory upon him because of his sin.

And likewise, that man does not have rest by day and by night, running after his livelihood like a deer, and using his soul-force for this—this is not from perfection, for we do not find this among animals that are beneath him.

And likewise, there is no perfection of intellect in man using it for livelihood, since we do not find that the animal, which is lesser than man, needs this.

לְכֹהֵן אִין לְחֶשֶׁב מַה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם בְּגוּפוֹ הוּא שְׁלֵמוֹת לוֹ, שֶׁהָרִי בְּבַעְלֵי חַיִּים לֹא נִמְצָא דְבָר זֶה שִׁיְהִיָּה צָרִיךְ אֵלָיו.

וְכַנְגֵד הַכֹּחַ הַנַּפְשִׁי, שֶׁהִתְנוּעָה מִן הַנֶּפֶשׁ, עַל זֶה אָמַר שֶׁהַצִּי שֵׁישׁ בּוֹ מְהִירוֹת הִתְנוּעָה מְאֹד, הָרִי יֵשׁ לוֹ כֹּחַ זֶה בְּיֹתֵר, וְהָרִי אֵינּוּ מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹחַ זֶה לְצָרְךָ פְּרִנְסָתוֹ.

וּלְפִיכֹה אָמַר: וְלֹא רָאִיתִי צִי קֹנֵץ, דְּהֵינּוּ שִׁיְהִיָּה מִתְקַן מְזוֹנָתוֹ בְּקֹנֵץ, וְצָרִיךְ לָזֶה כֹּחַ הִתְנוּעָה לְהַכְנִיס אֶת פְּרוֹת הַקֹּנֵץ לְבַיִת.

וְכַנְגֵד הַשְּׂכֵל אָמַר: לֹא רָאִיתִי שׁוֹעֵל חֲנוּנִי, כִּי הַשׁוֹעֵל הֵזֶה יֵשׁ בּוֹ חֲכָמָה מְכֹל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, וְאִין מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹחַ זֶה לְצָרְךָ פְּרִנְסָתוֹ, לְהִיּוֹת חֲנוּנִי בְּעַל מִשָּׂא וּמִתָּן.

וְכִינּוֹן שֶׁלֹּא נִמְצָא בְּבַעְלֵי חַיִּים שִׁישְׁמִשׁוּ בְּכַחוֹת אֱלוֹ לְצָרְךָ פְּרִנְסָתוֹ, אִם-כֵּן מַה שֶׁהָאָדָם פּוֹעֵל בְּכֹחַ גּוּפוֹ וְנֹעַת אַפּוֹ וְנוֹשֵׂא מִשָּׂא גָדוֹל לְצָרְךָ פְּרִנְסָתוֹ, אִין זֶה מְצַד שְׁלֵמוֹת הָאָדָם,

שֶׁהָרִי אִין צָרִיךְ דְבָר זֶה לְבַעְלֵי חַיִּים, שֶׁהֵם יוֹתֵר פְּחוֹת מִן הָאָדָם, וְדָבָר זֶה הִתְחַיֵּב לוֹ מִצַּד חֲטָאוֹ.

וְכֵן מַה שֶׁאִין לְאָדָם מְנוּחַ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, רֵץ אַחַר פְּרִנְסָתוֹ כְּצִי, וּמְשַׁמֵּשׁ לָזֶה כֹּחַ נַפְשִׁי שְׁלוֹ, וְאִין זֶה מְצַד הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁהָרִי לֹא נִמְצָא זֶה בְּבַעְלֵי חַיִּים שֶׁהֵם לְמִטָּה הֵימְנוּ.

וְכֵן אִין שְׁלֵמוֹת הַשְּׂכֵל שֶׁל אָדָם לְשַׁמֵּשׁ בּוֹ אֵל פְּרִנְסָתוֹ כִּינּוֹן שֶׁלֹּא נִמְצָא שֶׁצָרִיךְ דְבָר זֶה הַבְּעַל חַי שֶׁהוּא פְּחוֹת מִן הָאָדָם.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

If so, that which makes man more praiseworthy than all other living beings, and it is proper that he should have unique actions—the unique actions are not the labors and constructions, for such things are not for his perfection, but for deficiency and baseness due to his sin and his having become deficient. Therefore, all these things became necessary for him.

ואם-כן מה שהאדם משבח מכל שאר בעלי חיים, וראוי שיהיו לו פעולות מיוחדות, אין הפעולות המיוחדות ההם הפעולות שהם המלאכות והבנינים, כי דבר זה אינו לו לשלמות, רק לחסרון ולקפחיות בשביל שחטא ונעשה בעל חסרון; ולכך צריח לכל הדברים האלו.

And we have already explained that it is impossible that a person should not have actions that are associated with his soul—since he possesses a Divine soul.

וכבר בארנו כי אי אפשר שלא יהיו לאדם פעולות אשר הם מתחכסות אל נפשו, אשר יש לו נפש אלקית.

If so, the question remains: what are the unique actions that relate to his elevated status by virtue of possessing an intellectual soul?

ואם-כן נשארה השאלה, איזה הם הפעולות המיוחדות לו, המתחכסות אל מעלתו במה שיש לו נפש שכלית.

One can only say that the actions which correspond to the elevation of his soul are the divine actions, namely the mitzvos of the Torah.

לא ישאר לומר רק כי הפעולות המתחכסות אל מעלת נפשו הם הפעולות האלקיות, והם מצות התורה.

And they are uniquely designated for man in accordance with the stature of his Divine soul. This matter is certainly the unique and fitting action for him.

והם הם מיוחדים אל האדם לפי מעלת נפשו האלקית. ודבר זה בודאי הם פעולות המיוחדות לו וראויים לו.

And if you will ask and say: if so, all the unique actions for each and every creature—those actions are necessitated from it naturally, and it does not alter its actions—

ואם תשאול ותאמר, אם-כן הרי כל הפעולות המיוחדות לכל אחד ואחד מן הנבראים, הפעולות מתחייבות ממנו מעצמו, ואינו משנה פעולותיו.

Why then do we not also find divine actions—meaning the mitzvos—coming naturally from man?

ולמה לא נמצאו גם-כן פעולות האלקיות - הם המצוות - מן האדם מעצמו?

This is not a question. For even though it would be fitting for these actions to come from man, the evil inclination that was created within man brings him to evil deeds—

דבר זה אינו שאלה, כי אם ראוי שיהיו אלו הפעולות באות מן האדם, הלא יצר הרע שבאדם הוא, מביאו אל הפעולות הרעות.

that arise from him due to the evil inclination within him.

שבאות ממנו מצד יצר הרע שבו.

And regarding this Moshe Rabbeinu, peace be upon him, reproved Israel and said (Devarim 32:1): “Give ear, O heavens,” etc., as will be explained in the coming chapters (chapter 4),

ועל זה הוכיח משה רבנו עליו השלום את ישראל, ואמר (דברים לב, א): "האזינו השמים" וגו', כמו (שיתבאר בפרקים הבאים (פרק ד

to make known that this is entirely out of order. For according to the rational order, it would be proper that each creature should necessarily bring forth actions appropriate to it.

להודיע שאין זה לפי הסדר כלל. כי לפי הסדר השכלי, ראוי שיתחייבו הפעולות מן כל נברא ונברא כפי מה שראוי.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And for man, whose soul is a divine, intellectual soul, it is proper that he should have unique actions—namely, the mitzvah-actions of the Torah.

ואל האדם שנפשו אלקית שקלית, ראוי לו פעולות מיוחדות, והם פעולות המצוות שבתורה,

Only that the evil inclination interferes.

רק פי היצר הרע מעכב

However, all of the human species cannot possibly be equal in the stature of their souls. And even though all mankind is equal in the form of their faces and in their physical features, they are not equal in that some of them possess more of a Divine portion from their very origin, as is known.

אמנם כל המין מבני אדם אי אפשר שיהיו הם שווים כלם במעלות נפשם. ועם שקל מין בני אדם שווים בתאר פניהם ובענייניהם, אינם שווים במה שיש חלק מהם יותר אלקי מוולדתם, כמו שידוע

For prophecy, and Divine inspiration, and the Divine Presence were uniquely found among the people whom Hashem, blessed be He, chose—distinct from the rest of the nations, the gentiles.

פי הנבואה ורוח הקדוש והשכינה היו מיוחדים בו העם אשר בחר בו ה' יתברך, מוולדת שאר העמים עכו"ם

And there is no doubt that prophecy is a preparedness of the human soul, and this preparedness was uniquely found in the people whom Hashem, blessed be He, chose.

ואין ספק פי הנבואה - הנכנה בנפש האדם. ותמצא הנכנה הזאת מיוחדים בה העם אשר בחר השם יתברך.

And from this you will see that this nation possessed a more Divine soul due to this preparedness.

ומזה תראה פי העם הזה היה יותר נפשם אלקית מצד ההכנה הזאת

And this too must be said: this world, in which mankind exists, is a world of nature; therefore, that which is natural ought to be found equally in the whole species, because this world is fundamentally natural.

וגם זה מקרח לומר. וזה פי העולם הזה, אשר בו מין בני אדם, הוא עולם הטבע; ולפיכך הדבר אשר הוא טבעי, ראוי שיתמצא בכל המין בשוה, במה שהעולם הזה הוא טבעי בכללו

And if differences are found among them due to geographic location, this is not considered a true difference.

ואם ימצא שנוי בהם מפני שנוי המקומות, דבר זה אינו נחשב שנוי כולל

But Divinity is not found equally in the whole species. For if Divinity were equally found in the whole species, then this world would be a transcendent world—since Divinity would be present in it entirely.

אבל האלקיות לא ימצא בשוה לכל המין. שאם היה נמצא לכל המין בשוה, היה עולם הזה עולם נבדל, מאחר פי בכללותו נמצא האלקיות

But this world is a world of nature, not a transcendent world, and this necessitates that Divinity is not found equally in the entire species, only in a part of it.

אבל העולם הזה הוא עולם הטבע, ואינו עולם הנבדל, ודבר זה מחיב שאין נמצא האלקיות לכל המין בשוה, כי אם בחלק ממנו

And because the nations of the world are from the natural world, therefore they are seventy nations—since the natural world was created in the seven days of Creation.

ומפני פי עכו"ם הם מן העולם הטבעי, לכה הם שבעים אמות, פי עולם הטבע נברא בשבעת ימי בראשית

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And corresponding to the seven days of the natural world, they are seventy nations—ten for each day.

וּכְנָגַד שִׁבְעָה יְמֵי עוֹלָם הַטֶּבַע – הֵם שִׁבְעִים אַמּוֹת, כְּנָגַד כָּל יוֹם – עֲשָׂרָה.

And the one unique nation was above nature, corresponding to the eighth, for the eighth is above nature.

וְהָאַמָּה הַיְחִידָה הִיְתָה עַל הַטֶּבַע, וְהִיא כְּנָגַד הַשְּׁמִינִי, כִּי הַשְּׁמִינִי הוּא עַל הַטֶּבַע.

Therefore, the Torah, which is above the natural world, is fitting for Israel.

וְלִכְךָ רְאוּיָהּ לְיִשְׂרָאֵל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עַל עוֹלָם הַטֶּבַע.

And the Torah was created before the created physical world, and Israel too was created before the physical world.

וְהַתּוֹרָה נִבְרְאָת קִדְם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם הַמַּבְעִי, וְיִשְׂרָאֵל נִבְרָא אַחֲרָיו קִדְם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם הַמַּבְעִי.

Therefore, the entire concept of Torah is rooted in the number eight, for nature is under the number seven, and whatever is above nature is eight, as will be explained in the next chapter.

לְכָךְ כָּל עֲנִיָּן הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בְּשְׁמִינִי, כִּי הַטֶּבַע הִיא תַּחַת מִסְפַּר שִׁבְעָה, וּמִמָּה שֶׁהוּא עַל הַטֶּבַע הוּא שְׁמִינִי, כְּמוֹ שְׁיִתְבָּאֵר בַּפָּרָק שְׂאֵחֵר זֶה.

Therefore, the Israelite nation, whom Hashem, blessed be He, chose as His portion, they were uniquely designated for Divine actions—that is, the mitzvos of the Torah—according to the level of their Divine soul, by virtue of their readiness for prophecy, Divine inspiration, and for the Shechinah to dwell among them.

וְלִכְךָ הָאָמָה הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲשֶׁר בָּחַר ה' תְּבַרְךָ לְחֶלְקוֹ, (ו) הֵם הֵם נִתְיַחֲדוּ בַּפְעֻלוֹת הָאֱלֹקִיּוֹת, שֶׁהֵם מִצְוֹת הַתּוֹרָה, לְפִי מַדְרַגַּת נַפְשָׁם הָאֱלֹקִיּוֹת, בְּמֵה שֶׁהִיוּ מוֹכְנִים לְנִבּוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלִהְיוֹת הַשְּׂכִינָה בְּיַנְיָהֶם.

And the gentiles, according to their level, were given seven mitzvos—which are the Seven Mitzvos of the Children of Noah (Sanhedrin 56b).

וְעַכְשָׁם לְפִי מַעֲלָתָם נִתְּנוּ לָהֶם שִׁבְעַת מִצְוֹת, שֶׁהֵם שִׁבְעַת (מִצְוֹת בְּנֵי נֹחַ (סְנֵהֶדְרִין נו, ב

And in the first chapter of Avodah Zarah (2b): “Hashem came from Sinai and shone forth from Se’ir to them, He appeared from Mount Paran’ (Devarim 33:2). What was He doing in Se’ir, and what was He doing in Paran?”

וּבַפָּרָק קָמָא דְעֵבֻדָּה זָרָה (ב, ב): "ה' מִפִּינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהַר פָּאֲרָן" (דְּבָרִים לָג, ב), מֵאֵי בְּעֵי בְּשְׁעִיר, וּמֵאֵי בְּעֵי בְּפָאֲרָן.

This teaches that the Holy One, blessed be He, offered the Torah to the entire world, and they did not want to accept it—until the Jewish people came and accepted it.”

מְלַמֵּד שֶׁהַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַתּוֹרָה עַל כָּל 'הָעוֹלָם, וְלֹא רָצוּ לְקַבְּלָהּ, עַד שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל וְקַבְּלוּהָ.

And in the Midrash (Sifri, Devarim 33:2) it says: “This teaches that the Holy One, blessed be He, offered the Torah to the children of Esav and said to them: Do you want to accept the Torah?”

וּבַמִּדְרָשׁ (סִפְרֵי דְבָרִים לָג, ב) אָמַר: מְלַמֵּד שֶׁהַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַתּוֹרָה לְבְנֵי עֵשָׂו, וְאָמַר לָהֶם: רּוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל הַתּוֹרָה,

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

They said to Him: What is written in it? He said to them: ‘You shall not murder’ (Shemos 20:13). They said to Him: The entire blessing of that man—‘By your sword you shall live’ (Bereishis 27:40)—we do not wish to accept it.

ואמרו לו: מה פתיב בה. אמר להם: "לא תרצח" (שמות כ, יג). אמרו לו: כל ברכות של אותו איש – "ועל חרבך תחיה" (בראשית כז, מ), אין אנו רוצים לקבלה.

He said to the children of Yishmael: Do you want to accept the Torah? They said to Him: What is written in it? He said to them: ‘You shall not steal’ (Shemos 20:13).

אמר לבני ישמעאל: רוצים אתם לקבל התורה, אמרו לו: מה פתיב בה. אמר להם: "לא תגנב" (שמות כ, יג).

They said to Him: The entire blessing of that man—‘He shall be a wild man; his hand against all, and everyone’s hand against him’ (Bereishis 16:12)—we do not wish to accept it. Until here.

אמרו לו: כל ברכותיו של אותו איש – "והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו" (בראשית מז, יב), אין אנו רוצים לקבלה, עד כאן.

They have explained through this what we said: that the mitzvos of the Torah, which are divine actions, are attributed to Yisrael, for according to the stature of their soul, they are prepared for divine actions, and these are uniquely theirs.

בארו בזה הדברים אשר אמרנו, כי מצות התורה שהם הפעולות האלקיות, מתניחסות אל ישראל, שלפי מעלת נפשם הם מוכנים אל הפעולות האלקיות, והם ביחוד להם.

But the gentiles, due to their deficiency and baseness, are not fit for divine actions, which are the mitzvos.

אבל עכו"ם, מצד חסרונם ופחיתותם, אינם ראויים לפעולות האלקיות, שהם המצוות.

And this is why He offered the Torah to every nation and language, and the very essence of their soul rejected receiving divine actions—only Yisrael were prepared for the Torah due to the elevation of their soul.

וזהו שהנה מתזיר התורה על כל אמה ולשון, ועצם נפשם ממאן לקבל הפעולות האלקיות, כי אם ישראל היו מוכנים לתורה מצד מעלת נפשם.

However, as explained in the Midrash, not only were they unprepared for the Torah, which consists of divine actions—but they were prepared for the opposite of that.

אמנם כבמדבר פאר, כי לא בלבד שהם אינם מוכנים לתורה, שהם פעולות אלקיות, אבל יש בהם הכנה אל הפך זה.

Meaning, Esav and Yishmael were prepared for actions that are the opposite of the Torah, and this is because of the inner preparation that was in them.

ורצה לומר כי עשו וישמעאל היו מוכנים אל פעולות שהם הפך התורה, וזהו מצד ההכנה שבהם.

For there is no doubt that their blessings corresponded to what they were inherently prepared for.

פי אין ספק שברכתם לפי מה שהם היו מוכנים אליה בעצמם.

And that Scripture specifically mentioned Esav and Yishmael is to say that those gentiles had souls inclined to the extreme—and when one’s soul is inclined to the extreme, it is evil.

ומה שזכר הפתיב הנה עשו וישמעאל, לומר כי עכו"ם הנהם נפשם נוטה אל הקצה, וכל שנוטה הכנת נפשם אל הקצה הוא רע.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And this is the meaning of: "Hashem came from Sinai, and shone from Se'ir unto them; He appeared from Mount Paran." For Hashem, blessed be He, saw that the actions of the Torah—which are the upright paths, the ways of Hashem—are fitting only for those who have an intermediate preparation, namely a balanced character.

וזהו ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן". כי השם יתברך ראה כי פעולות התורה, הם הדרךים הישרים - הם דרכי ה' - ראויים לאשר להם הכנה ממצעת, והיא התכונה הישרה.

Not to those whose soul's nature is inclined to extremity, whose actions are not straight.

לא אל אשר תכונת נפשם נוטה אל הקצה, ופעולות שלהם אינם ישרים.

And for this reason He rejected Esav and Yishmael, for each one contains a certain extreme. Meaning, these two nations of the gentiles have a soul-disposition that deviates from the center, each to an opposite extreme.

וזכר בשביל כך עשו וישמעאל. שיש בכל אחד קצה אחד. כלומר כי אלו שתי אמות עכו"ם, תכונת נפשם, גוטה מן האמצע, כל אחת לקצה אחד.

Therefore, they reject accepting the Torah. This is what was meant when it said that one's blessing is "By your sword you shall live"—to murder; and Yishmael, "His hand against all," by strength and force against others.

לכך הם ממאנים לקבל התורה. וזהו שאמר כי האחד ברכתו "על חרבך תקנה" - לרצח. וישמעאל "ידו בכל" בכתו ובהזקה על הבריות.

And both of these are evil, divided character traits. Each one leans to an extreme, as is known to the sages of truth.

ואלו שניהם תכונות רעות מתלקות. כל אחת ואחת נוטה לקצה אחד, כאשר ידוע לחכמי אמת.

And because of this, their disposition rejects accepting the Torah. Yet in the Gemara it only says that they did not want to accept it.

ובשביל כך היו תכונתן ממאן לקבל התורה. אמנם בגמרא לא אמרו רק שהם לא רצו לקבלה.

The intent is that the Torah and the mitzvos, which are Divine actions, are not fitting for them, because their soul is not prepared for them—only Yisrael, because of their Divine soul.

והכונה בזה כי אין ראוי להם התורה והמצוות, שהם הפעולות והמעשים האלקיים, שאין נפשם מוכן לזה, כי אם ישראל מצד נפשם האלקית.

And for this reason, the Divine actions—which are the mitzvos of the Torah—are fitting for them.

ומפני זה ראוי להם הפעולות האלקיות, והם מצוות התורה.

And this itself is what our Sages said (Yevamos 61a): "You are called 'Adam' (man), and gentiles are not called 'Adam.'"

והוא עצמו מה שאמרו זכרונם לברכה יבמות סא, (א'): 'אתם קרויים אדם ואין עכו"ם קרויים אדם

The explanation is: the unique distinction between man and other living beings is that man has a Divine soul.

ובאור ענינו זה, שההבדל המיוחד אשר בין האדם ובין שאר בעלי חיים, מה שהאדם יש לו נפש אלקית.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

And those who have a Divine soul are prepared for Divine matters, such as prophecy and Ruach HaKodesh. And this is only found in the nation that Hashem, blessed be He, chose.

והנה אותם אשר יש להם נפש אלקית, הם מוכנים לדברים אלקיים, כמו הנבואה ורוח הקדש, ודבר זה לא תמצא רק בעם אשר בחר בו השם יתברך.

Therefore they are called “Adam,” specifically in completeness—since they possess all that is fitting for a human being, who is called “Adam,” specifically because he has a Divine aspect and is not merely natural.

לכך הם קרויין אדם בפרט בשלמות, במה שיש בהם כל אשר ראוי להיות לאדם, שנקרא אדם בפרט שיש בו מעלה אלקית ואינו טבעי.

Therefore, “You are called Adam.”

ו'ולפיקך אתם קרויין אדם

And because of this, the mitzvos—which are Divine actions—are uniquely and completely associated with Yisrael, as will be further explained.

ומפני זה, המצוות - שהם הפעולות האלקיות - מתחשבות בפרט לישראל בשלמות, כאשר יתבאר עוד.

And here a question arises: if so, how is it possible for a convert to receive the Torah, when he has a soul-character that is not good?

ואל יקשה, אם כן הנה איך אפשר שיהיה מקבל התורה, כאשר יש לו תכונה נפשית שאינה טובה.

This is not difficult at all—for once he comes to convert, he has an Israelite nature.

אין זה קשה כלל, כי מאחר שבא להתגייר, הנה יש לו תכונה ישראלית.

And when he converts, he becomes attached to the Israelite nation, and is considered as one of them.

וכאשר נתגורר נעשה טפל לאמה הישראלית, והרי הוא כמוה.

Yet still they said (Yevamos 47b): “Converts are as difficult for Yisrael as a sapachas (a skin disease),” for their temperament is not naturally good, and it corrupts the flesh that has a good temperament.

ועם כל זה אמרו (יבמות מו, ב): קשים גרים לישראל כמו ספחת'. כי הפפחת מזגו אינו טוב, ומקלקל הבשר שיש לו מזג טוב.

And here arises a further question: how could it be that Yisrael—who were the chosen nation with a good character—were more drawn to idolatry than all other nations? This matter will be further explained at length in the coming chapters.

ואל יקשה, הרי נמצא כי ישראל היו העם הנבחר עם התכונה הטובה שהיתה להם, היו להוטים ביותר אחר עבודה זרה מכל האמות. כי דבר זה יתבאר עוד באריכות בפרקים הבאים.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

[NOTE Summary

The Maharal begins by clarifying that not all human beings are spiritually equal. Although all people share physical form, only the Jewish people were created with a heightened Divine soul that renders them suitable vessels for Divine actions—namely, the performance of mitzvos.

This uniqueness is revealed in the Midrashic and Talmudic accounts of Hashem offering the Torah to all nations before giving it to Israel. Nations like Esav and Yishmael refused the Torah because their core nature leaned toward extremity—Esav toward murder, and Yishmael toward theft and violence. Such extremes reflect flawed inner structures, making them incompatible with the Torah's paths of uprightness and balance.

The Maharal explains that Hashem's ways—*darkei Hashem*—are only suitable for those whose souls are prepared through balanced and upright middos. Therefore, the Torah was ultimately received only by Israel, who were not only willing but also ontologically fit to embody Divine will. The Torah's essence is tied to the number eight—representing transcendence of nature (which is symbolized by seven). The seventy nations, born from the natural order, were given seven Noahide laws, while Israel—rooted above nature—received the Torah which precedes creation.

Further, Chazal's statement that "You are called 'Adam,' and the nations are not" is explained to mean that only Israel reflects the full definition of *Adam*—one who possesses a Divine soul and is thereby fit for prophecy, ruach hakodesh, and other lofty spiritual states. This explains why mitzvos are specifically and perfectly suited for Israel alone.

The Maharal addresses the challenge of the righteous convert: how can someone from another nation receive the Torah if his soul lacks this Divine preparation? His answer is profound—through conversion, the soul itself becomes transformed and attached to the Israelite identity. However, even so, Chazal caution that converts can pose difficulty to Israel, as their original temperament may still influence the collective.

Finally, he raises a difficult question: if Israel was so spiritually prepared, why were they more attracted to idolatry than the nations? He promises that this paradox will be resolved in the following chapters.

Practical Takeaway

The Maharal teaches us that living a Torah life demands an inner life of balance, refinement, and spiritual alignment. It is not enough to perform mitzvos externally—one must cultivate an inner soul-structure that reflects uprightness and distance from extremes. We must continually refine our middos to become worthy vessels for the Divine.

Chassidic Story

The Maharal's Rescue of the Community Through Inner Refinement

During the Maharal's tenure in Prague, a blood libel once threatened the Jewish community before Pesach. The

[Powered By: ChassidusNow.com](http://ChassidusNow.com)

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 1

community was terrified, and the authorities were preparing arrests. But the Maharal did not rush to political lobbying or public protest. Instead, he called for the entire community to engage in sincere teshuvah, tikkun hamiddos, and learning Torah with deep kavannah. "Our protection comes from our spiritual state," he told them, "not from politics." Miraculously, the evidence vanished, and the case collapsed before anyone was harmed.

The story is often told alongside the legend of the Golem, but what is certain from reliable accounts is that the Maharal always emphasized that the sanctity of the Jewish soul, when aligned with Divine action, is the true source of protection and light.

Source: R. Shlomo Zalman Rappaport, introduction to Be'er HaGolah (Maharal); Otzar HaGedolim vol. 9; reliable oral traditions from Prague community elders.

END NOTE]